

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Уж 100/10
10.06.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић, Звездане Лутовац, Миломира Николића и Михаила Рулића, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, решавајући по жалби Комисије за жалбе извршног већа Аутономне покрајине Војводине, Нови Сад, коју заступа Покрајинско јавно правобранилаштво Војводине, изјављеној против решења Окружног суда у Новом Саду посл. бр. У 345/09 од 19.06.2009. године, уз учешће противне странке Г.С. из Н.С, коју заступа пуномоћник др Е.В, адвокат из Н.С, у предмету распоређивања на радно место покрајинског службеника и утврђивања коефицијента за обрачун и исплату плате, у нејавној седници већа одржаној дана 10.06.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба се УВАЖАВА, УКИДА решење Окружног суда у Новом Саду посл. бр. У 345/09 од 19.06.2009. године и предмет уступа Управном суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним решењем Окружни суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним за решавање спора по тужби Г.С. из Н.С. против решења Комисије за жалбе извршног већа Аутономне покрајине Војводине у Новом Саду број 101-117-00012/2009 од 11.05.2009. године у предмету распоређивања на радно место покрајинског службеника и утврђивања коефицијента за обрачун и исплату плате и предмет уступио Општинском суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду. Поднетом жалбом жалилац оспорава законитост наведеног решења Окружног суда у Новом Саду због повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да је поступак распоређивања спроведен у свему према Одлуци о покрајинским службеницима, да је чланом 68. наведене Одлуке прописано да су решења донета у вези права и обавеза покрајинских службеника из радног односа управни акти, а да је чланом 70. став 2. исте одлуке прописано да се против одлуке Комисије за жалбе може покренути управни спор. Предлаже да суд жалбу уважи, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање.

Противна странка у датом одговору на жалбу наводи да се Одлуком о покрајинским службеницима не могу мењати одредбе Закона о радним односима у државним органима, који закон је и надаље у примени на запослене у покрајинским органима нити супротно одредби члана 189. Закона о државним службеницима, дејство овог закона проширити и на запослене у покрајинским органима. Са ових разлога сматра да жалба није основана.

По оцени навода жалбе и разматрања свих списка предмета, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09) и испитујући законитост ожалбеног решења у границама захтева из жалбе, у смислу члана 48. а у вези члана 50. став 4. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96), нашао:

Жалба је основана.

Према образложењу ожалбеног решења Окружни суд у Новом Саду се огласио ненадлежним за решавање у управном спору по тужби тужиље Г.С. из Н.С. јер је нашао да побијано решење Комисије за жалбе извршног већа Аутономне покрајине Војводине није управни акт у смислу члана 6. Закона о управним споровима, већ је то акт којим послодавац решава о радноправном статусу покрајинског службеника, за који је на основу члана 12. став 1. тачка 3. Закона о судовима надлежан општински суд.

Врховни касациони суд налази да је погрешно становиште Окружног суда у Новом Саду да побијано решење није управни акт. Ово стога што је тим решењем, којим је жалба тужиље делимично усвојена и поништено првостепено решење Покрајинског секретаријата за локалну самоуправу и међуопштинску сарадњу број 112-00121/2009-19 од 18.03.2009. године у делу којим је утврђено да се решење примењује од 19.03.2009. године и решено да се наведено решење о распоређивању радника Покрајинског секретаријата за локалну самоуправу и међуопштинску сарадњу од 18.03.2009. године примењује од његове коначности, а у осталом делу жалба одбијена као неоснована и потврђено ожалбено решење о распоређивању, између осталог, решавано о распоређивању покрајинског службеника у Покрајинском секретаријату за локалну самоуправу и међуопштинску сарадњу АП Војводине. Из изнетог произилази да је побијаним решењем туженог органа решавано о правима и обавезама тужиље из радног односа на основу јавних овлашћења из прописа на које се тужени орган позвао у вводу тог решења и побијано

решење донео на основу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку. При томе је у побијаном решењу дата правилна поука о правном средству, јер је тужени орган основано закључио да се ради о коначном управном акту у смислу члана 6. Закона о управним споровима.

Иначе, наведено првостепено решење је донето и на основу члана 68. став 1. Одлуке о покрајинским службеницима ("Сл. лист АП Војводине" бр. 5/07... 9/09), којим је прописано да о распоређивању на радно место и о другим правима и обавезама из радног односа покрајинског службеника као и о престанку радног односа одлучује решењем руководиоца покрајинског органа или лице које он за то писмено овласти, а ставом 3. истог члана наведене одлуке је прописано да је решење из става 1. овог члана управни акт.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96) је прописано да се управни спор може водити само против управног акта а ставом 2. истог члана закона је прописано да управни акт, у смислу овог закона, јесте акт којим државни орган и предузеће или друга организација у вршењу јавних овлашћења решава о одређеном праву или обавези физичког лица или правног лица или друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" број 116/08) је прописано да Управни суд суди у управним споровима.

Имајући у виду наведене прописе, Врховни касациони суд је нашао да је жалба основана и да је побијано решење управни акт о чијој законитости након укидања ожалбеног решења одлучује Управни суд, па је применом члана 77. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09) а на основу члана 49. став 2. и 3. у вези са чланом 50. став 4. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96) донео одлуку као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 10.06.2011. године, Уж 100/10

Записничар,

Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа-судија,

Снежана Живковић,с.р.